

Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden har afgivet Betænkning og Indstillinger. Eksemplarer er omdelt.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling (efter Fællesudvalg) af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 17, Fællesudvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 91).

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at Socialministeren i Øjeblikket er optaget i det andet Ting af Forhandlingerne om den foreliggende Sag, men at Finansministeren repræsenterer Socialministeren her i Tinget.

Fællesudvalgets Betænkning og Indstillinger sattes til Forhandling.

Ordføreren (Tvede): Det Lovgivningsarbejde, der kom til at foreligge for det af Rigsdagens Ting den 19. November nedsatte Fællesudvalg, var ikke let at faa udformet, saaledes at vi kunde samle Medlemmerne om en fælles Affattelse. Ansuelserne om, hvorledes man burde affatte Lovforslaget, som en Del af Folketingets Medlemmer endog helt vilde have forkastet i dets oprindelige Ordlyd, var meget forskellige. Forstaaeligt nok holdt Socialministerens Meningsfæller paa Lovforslaget, som det var fremsat af Ministeren og vedtaget i Folketinget, medens Partiet Venstre og det konservative Folkeparti ønskede det omformet i Tilslutning til den af Rigsdagen gennem Arbejdsløshedsforsikringsloven af 4. Marts f. A. fastlagte Retningslinie for Afhjælpning af ekstraordinær Arbejdsløshed ved Iværksættelse af Nødhjælpsarbejder, en Retningslinie, der er fastlagt med Tilslutning af alle Partier. Allerede ved det af Landstinget ved tredje Behandling vedtagne Lovforslag var de dertil sigtende Hovedlinier fastlagt, men, som det vil erindres, uden Regeringspartiernes Tilslutning, som derfor først skulde vindes under Fællesudvalgets Arbejde.

Hvorledes et Udvalgsarbejde forløber, hvad der udtales og foreslaas fra de for-

skellige Sider, er det jo efter Skik og Brug ikke tilladt at omtale under Forhandlingerne i Tinget, og jeg skal heller ikke komme ind paa Arbejdet indenfor det af Fællesudvalget nedsatte Underudvalg. Men naar det socialdemokratiske Mindretal i Betænkningen fralægger sig ethvert Ansvar for, at der er hengaaet saa lang Tid, inden der fra Lovgivningsmagtens Side toges Beslutning, og det samme Mindretal betegner Rigsdagens Overvejelser som uforsvarligt lange, maa jeg deroverfor have Lov til at sige, at det ærede socialdemokratiske Mindretal er ikke berettiget til at fralægge sig ethvert Ansvar, i saa Henseende bor det selv i et Glashus. Gentagne Gange under Forhandlingerne har dette Mindretals Medlemmer maattet tage Anstand med Hensyn til deres Partis Stilling til de fra Tid til anden baade fra det radikale Venstre, fra Venstre og det konservative Folkeparti foreliggende Forslag, fordi de skulde tale derom med deres Meningsfæller, hvad der gentagne Gange først kunde ske den følgende Dag i et Partimøde. Jeg skal i øvrigt intet sige dertil, det var kun rimeligt, de andre Underhandlere gjorde det ogsaa. Thi det gjaldt jo ikke alene om at faa et Forslag frem i Tingene, men ogsaa om at faa et Forslag, der kunde samle et Flertal om sig, og derfor var det nødvendigt til enhver Tid at vide, om man havde sine Meningsfællers Tilslutning. Men, som sagt, helt uden ethvert Ansvar for den medgaaede Tid er det ærede Mindretal ikke.

Naar det trods de mange Vanskeligheder, der skulde overvindes, alligevel lykkedes at faa det foreliggende Forslag frem, skete det kun ved, at flere af Underudvalgets Medlemmer ydede en betydelig Indsats i Arbejdet, og ikke mindst ved, at Fællesudvalgets Formand, det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe), viste stor Udholdenhed og en aldrig svigtende Besindighed, der Gang efter Gang ligesom ganske overhørte Opfordringen til at afslutte Arbejdet, som det dog maatte være tvivlsomt, om der kunde komme noget ud af. Havde Formanden fulgt den Opfordring, var der ikke i Dag kommet til at foreligge et Lovforslag for Rigsdagen med den højtærede Socialministers og Regeringspartiernes Tilslutning. Der skal nu en Gang mere Tid til at klynke Postelinet end til at slaa det i Stykker. Regeringsforslaget havde slaaet en Revne i den af Rigsdagen i Fjor vedtagne Ordning med Hensyn til Afhjælpning af den ekstraor-